

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

तथाविविशतुश्रोभौसंप्रदृष्टनराकुलं ॥ तौगत्वाधृतराष्ट्रस्यगृहंशक्रगृहोपमं ॥ २५ ॥ ददृशातेमहाराजधृतराष्ट्रजनेश्वरं ॥ विदुरं च महाबुद्धिराजानं च युधिष्ठिरं ॥ २६ ॥ भीमसेनं च दुर्योधनं च पाण्डुपुत्रं च पाण्डवौ ॥ धृतराष्ट्रमुपासीनं युयुत्सुं चापराजितं ॥ २७ ॥ गांधारीं च महाप्रज्ञां पृथां कृष्णां च भामिनीं ॥ सुभद्राद्याश्च ताः सर्वाभरतानां स्त्रियस्तथा ॥ २८ ॥ ददृशाते स्त्रियः सर्वा गांधारीपरिचारिकाः ॥ ततः समेत्य राजानं धृतराष्ट्रमरिंदमौ ॥ २९ ॥ निवेद्य नाम धेये स्वतस्य पादावगृह्णतां ॥ गांधार्याश्च पृथायाश्च धर्मराजस्य चैव हि ॥ ३० ॥ भीमस्य च महात्मानो तथा पादावगृह्णतां ॥ क्षत्तारं चापि संगृह्य पृथ्वा कुशलमव्ययं ॥ ३१ ॥ तैः सार्धं नृपतिं दृढं ततस्तौ पर्युपासतां ॥ ततो निशि महाराजो धृतराष्ट्रः कुरुद्वहान् ॥ ३२ ॥ जनार्दनं च मेधावी व्यसजयत वै गृहान् ॥ तेनुज्ञातानृपतिनाययुः स्वस्वनिवेशनं ॥ ३३ ॥ धनं जयगृहानेव ययौ कृष्णस्तु वीर्यवान् ॥ तत्रार्चितो यथा न्यायं सर्वकामैरुपस्थितः ॥ ३४ ॥ कृष्णः सुष्वाप मेधावी धनं जयसहायवान् ॥ प्रभातायां तु शर्वर्यां कृत्वा पौर्वाहिकीं क्रियां ॥ ३५ ॥ धर्मराजस्य भवनं जग्मतुः परमार्चितौ ॥ यत्रास्ते ससहामात्यो धर्मराजो महाबलः ॥ ३६ ॥ तौ प्रविश्य महात्मानौ तद्गृहं परमार्चितौ ॥ धर्मराजं ददृशतुर्देवराजमिवाश्विनौ ॥ ३७ ॥ समासाद्य तुराजानं वार्ण्यैः कुरुपुंगवौ ॥ निषीदतु रनुज्ञातौ प्रीयमाणेन तेन तौ ॥ ३८ ॥ ततः सराजामेधावी विवक्षूः प्रेक्ष्य तावुभौ ॥ प्रोवाच वदतां श्रेष्ठो वचनं राजसत्तमः ॥ ३९ ॥ युधिष्ठिर उवाच विवक्षूहि युवां मन्ये वीरैर्यदु कुरुद्वहौ ॥ ब्रूत कर्त्तास्मि सर्वानं न चिरान्मा विचार्यतां ॥ ४० ॥ इत्युक्तः फाल्गुनस्तत्र धर्मराजानमब्रवीत् ॥ विनीतवदुपागम्य वाक्यं वाक्यं विशारदः ॥ ४१ ॥ अयं चिरोषितो राजन वासुदेवः प्रतापवान् ॥ भवंतं समनुज्ञाप्य पितरं द्रष्टुमिच्छति ॥ ४२ ॥ सगच्छेदभ्यनुज्ञातो भवतायदि मन्यसे ॥ आनर्त्तनगरीं वीरस्तदनुज्ञातुमर्हसि ॥ ४३ ॥ युधिष्ठिर उवाच पुंडरीकाक्ष भद्रं ते गच्छत्वमधुसूदन ॥ पुरींदारवती मघदं शुंशूरसुतं प्रभो ॥ ४४ ॥ रोचते मे महाबाहो गमनं तव केशव ॥ मातुलश्चिरदृष्टो मे त्वया देवी च देवकी ॥ ४५ ॥ समेत्य मातुलं गत्वा बलदेवं च मानद ॥ पूजयेथामहाप्राज्ञमद्वाक्येन यथार्हतः ॥ ४६ ॥ स्मरेथाश्चापि मां नित्यं भीमं च बलिनां वरं ॥ फाल्गुनं सहदेवं च नकुलं चैव मानद ॥ ४७ ॥ आनर्त्तानिव लोक्त्वं पितरं च महाभुज ॥ दृष्णींश्च पुनरागच्छेदहं मे धेममानघ ॥ ४८ ॥ सगच्छ रत्नान्यादाय विविधानिव स्मृनि च ॥ यच्चाप्यन्यन्मनो ज्ञंते तदप्यादस्वसात्वत ॥ ४९ ॥ इयं च वसुधा कृत्स्ना प्रसादात्तव केशव ॥ अस्मानुपगता वीरनिहताश्चापि शत्रवः ॥ ५० ॥